

mellem 2den og 3die Behandling vil være let at faae de enkelte Udtryk ændrede.

Indenrigsministeren: Netop fordi det i Diebliffet ikke kan føre til Noget at tale om Redactionsforandringer, har jeg blot villet gjøre en Antydning af Duffeligheden af en saadan. Det er langt fra, at jeg sagde, at mine Grunde af den ærede Rigsdagsmand skulle være blevne erkjendte for overbevissende — det er meget sjældent, at man kan overbevise den ærede Rigsdagsmand — men hvad jeg sagde, det var, at det var blevet erkjendt af Udvalget, at det ikke var nogen letfindig eller modvillig Indsigelse — for at gjentage disse Udtryk — som jeg gjorde gjældende; den ærede Rigsdagsmand vil maaskee ogsaa kunne erindre, at et for Diebliffet fra værende Medlem af Udvalget (Scherning) udtalte, at han meget godt kunde forstaae, at jeg, efter min Opfattelse af Sagen, ikke kunde stille mig anderledes; det var det, jeg mindede om.

Ordføreren: Jeg troer ikke, at det er nødvendigt nærmere at gaae ind paa dette Spørgsmaal ved denne Paragraph; thi Besvarelsen vil væsentlig afhænge af, hvorledes Hovedsagen, som ikke vil komme under Omtale førend ved §§ 71 og 72, stilles. Jeg skal ialmindelighed gjøre den Bemærkning, at, naar Forholdet nu er saaledes, at den hele Sag er overladt Indenrigsministerens Bevillingsmyndighed, saa forekommer det mig, at det Almindelige eller Friheden overhovedet ikke taber Noget derved, at der bestemmes nærmere Grændser for denne Bevillingsmyndighed; det er paa en vis Maade, som om Ministeren paa constitutionel Viis begrænses den Ret, han nu har.

Grundtvig: Jeg vil blot bemærke, at jeg troede, at Ministeriet, og fremfor Alt den nu værende Indenrigsminister dog havde opgivet det forunderlige tveetydige Forhold til Brændevinet og Udskænkningen deraf, nemlig paa den ene Side at gjøre sin antistil Regning paa, at det produceres og sælges i en større og større Grad,

men paa den anden Side af moraliske Grunde at gjøre Brændevinsbrændingen eller Brændevinsudsalget vanskeligt. Jeg skal derfor ikke med flere Ord bekæmpe Noget, som, hvis det endnu lever hos Ministeriet, dog har et dødeligt Saar og maa afgaae en af Dagene; men jeg skal blot bemærke, at det vistnok er Alles, ligesom det er min Erfaring, at det paa Landet i ingen Henseende er Tilfældet, at man drikker mere Brændevin, fordi man har det i Nærheden, eller fordi man kunde brænde det; thi i min Opyært har jeg henlevet flere Aar i en Hedeegn i Jylland, hvor saa at sige hver Mand brændte Brændevin, men jeg saae aldrig, at Noget af dem derfor drak mere (O). Ja, jeg er ganske vis paa, at jeg har seet det; det ligger i noget ganske Andet, at de paa andre Steder drikke mere, fordi de have større Lyst dertil og betænke ikke, som Syderne idetmindste dengang sædvanlig gjorde, at enten Brændevinet er fjernt eller nært og at, enten man brænder det selv eller henter det hos Andre, saa koster det Penge.

Indenrigsministeren: Min Stilling til det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand paa en egen Maade berørte, maatte være aldeles utvetydig for ham, hvis den ærede Rigsdagsmand havde læst Forslaget heelt igjennem; han er fuldkommen uberettiget til i saa Henseende at tale om nogen Tveetydighed, og jeg har ikke givet ham nogen Anledning til at troe, at jeg i den Henseende havde verlet. Mening siden Forslagets Forelæggelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemningen, som med Hensyn til Lovudkastets § 55, i Henhold til den stedfundne Forhandling, udsattes til et senere Afsnit.

1) Udvalgets Forslag til § 54:

Første Stykke.

Efter „Næringsbevæis“ sættes Punktum og det Dvrige udgaaer, vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.